

462

KAGERI vallavalits.

Tule tõrje Teated

Üleriiklise
Tule tõrjeliidu
väljaanne.

Tuletõrjujad muretsege omale „Juubeli Album“.

Eesti Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli puhul ilmunud „Juubeli album“ on 192 lhk. paks, sisaldab 218 pilti. Albumi sisuks on ülevaated Tuletõrje Liidu, Liitude Liidu ja üksikute ühingute tegevusest. Kirjeldusi täiendavad pildid ühingute tegelastest ja ühingute majadest jne. Peale seda on albumis tuntud luuletaja Jakob Liivi kaks ilusat laulu ja Eesti tuletõrje organisatsioonide nimekiri. Albumi hind on 225 senti. Album on trükitud ilusal kirjutuspaberil, suures kaustas.

Ühingud, tellige viibimata albumid ära, kuni tagavara jätkub. Ühegi arenenud tuletõrjuja laualt ei tohi puududa „Juubeli Album“.

Tuletõrjujad

kes näituse ajal Soomes käisid,
võivad seal tehtud ülesvõtteid
saada Liidu kantseleist
hinnaga à 25 senti tükk.

Pilte on üldse 4 ülesvõtet postkaardi
suuruses.

Tuletõrje näituse ajal Tallinna pritsimaja eest
leitud üks kuldmedal.

Kaotaja võib selle kätte saada Tuletõrje Liidust
hrra C. STOCKMARIlt.

Peale selle on veel

leitud mõned asjad,
mida kätte võib saada LIIDU KANTSELEIST.

TULETÕRJE TEATED

Kuukiri.

Toimetus ja talitus Tallinnas, Pikk t. nr. 43.

Tel. 579. Äritunnid k. 1/29 h. — k. 4 p. l.

Aadress igasugustele saadetistele: Tallinna Pikk t. 43, Kuukiri „Tuletõrje Teated“.

Tellimishind: aastatellijaille, kes tellimishinna ette tasuvad 1 kr., teistele 1 kr. 20 senti.

Vastutav toimetaja A. Pirker.

Väljaandja: Üleriikline Tuletõrjeliit.

Kuulutuste hind (krooni).

	1 lhk.	1/2 lhk.	1/4 lhk.	1/8 lhk.
Kaane väliskülj ja teksti keskel	45	23	12	6
Kaane sisekülgedel	37	19	10	5
Teksti järele	30	15	8	4

Hinnaalandus kuulutuse ilmumisel järjest 3—5 korda 5% 6—11 korda 15%, ja 12 korda 25%.

Nr. 9 (56).

SEPTEMBER 1929.

7. aastakäik.

Sisu: Eesti Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli pidustused. — Eesti Tuletõrje Liidu 10. a. peakoosolek. — Muljed 10. a. juubeli pidustustest. — Tuletõrje võistlused. — Önnesoovi telegrammid. — Eesti tuletõrjajate huvireis Soome. — Tuletõrje näituse ülevaade. jne.

Eesti Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli pidustused.

Septembri kuu 7-dal päeval möödus kümme aastat Eesti Tuletõrje Liidu asutamisest. Sel puhul korraldati mõnesugused pidulikud koosolekud, et tagasi vaadata tehtud töö peale ja ühistest koosviibimistest uut jõudu ammutada edespäiseks tegevuseks. Vabatahtlikud tuletõrjajad on võtnud omale lipukirjaks „Jumalale auks, ligemisele abiks“, sellepärast oli täiesti loomulik, et Eesti Tuletõrje Liidu juubeli pidustused algasid piduliku jumalateenistusega.

Kontsert-Jumalateenistus Kaarli kirikus.

Reedel, 6. septembril, kell 7. kogunes Tallinna Kaarli kirikusse suurel arvul tuletõrjajaid. Tallinna tuletõrjajad ilmusid kirikusse rivis ühes muusikaga oma peameeste ja ülemate saatel. Kohal oli Liidu juhatus täiel arvul, samuti Tallinna, Tartu, Pärnu, Narva, Rakvere, Võru, Kuresaare jne., tuletõrjajate juhatuse liikmed, peamehed ja teised tuletõrje tegelased. Jumalateenistusest võttis osa ka Riigikogu esimees K. Einbund, palju kutsutud auvõõraid ja rohkesti rahvast.

Jumalateenistus algas üldise koguduse lauluga. Kontsert osas esinesid solistidena C. Bachblum cellol, M. Lüdig orõlil ja H. Schütz viiulil. Kaarli laulukoor esines mitme kauni

lauluga, ja Tallinna a-s. Lutheri vabriku orkester koraali mänguga. Kõik ettekanded olid mõjuvad.

Altari teenistust ja jutlust pidas praost A. Kapp, tehes lühikese ülevaate tuletõrje algaegadest ja arengust ja tähendades et vabatahtlik tuletõrje on kaunimaid heateo õisi. Tung ja tahe aidata kaaskodanikke on liitnud tuletõrje lipu alla tubevaid ja eluvõimelisi mehi. Tuletõrje on ilusmaid kristliku armastuse väljendusi, tuletõrje tähtsus ei piirdu üksikute isikute või perekondade elu ja varanduse päästmisega, vaid sellel on kogu rahva ja riigi huvides tunnustatud koht.

Kümne aasta eest kui tulest ja verest tõusis noor Eesti vabariik, siis asutasid tuletõrje ühingud oma Liidu ja Liidu kümne aastast tegevust võime nüüd rõõmuga pühitseda.

Pidulik kontsert Jumalateenistus jättis kõigile osavõtjatele sügava ja üleva mulje.

Vihm ja torm rikkusid näituse esimese päeva.

Laupäeval, 7. septembril oli ettenähtud pidulik näituse avamine, tõrvikutega rongikäik Kadriorgu, piduõhtu sealsamas jne., kuid juba reedel sadas hoovihma, mis muutus õhtul ja öösel

ennenägematu tormiks. Tuul hundas ikka suurema kiirusega ja vihma pladises maha vahetpidamata. Kuid ega tule-
tõrjujad ei karda vihma ega tormi. Juba reede õhtul saabus Helsingist üle kahe-
saja Soome tule-
tõrjuja, keda olid sadamas vastuvõtmas Liidu esimees A. Punga, Liidu juhatuse liikmetega, muusika koo-
riga ja aukompaniiga. Laupäeva hommikul tõid rongid Tartust, Narvast, Rakverest, Pärnust Viljandist, Valgast, Võrust jne., lähemalt ja kaugemalt tule-
tõrjujaid pealinna, vastu võetuna vaksalites Liidu juhatuse liikmete poolt muusika-
kaga ja aukompaniiga. Vihm leotas vastuvõtjaid, kui ka tulejaid, kuid egas tuju sellepärast ei langenud, küllap ilm pärast paraneb, loodeti, ja vahvalt sammusid tule-
tõrjujad muusika saatel läbi tormi ja vihma neile määratud korteritesse.

Pidulik aktus Estonia kontsertsaalis.

Pidulikule aktusele, kell 12. „Estonia“ kontsert saali, ilmusid tule-
tõrjujad oma lippude saatel tormi ja vihma peale vaatamata. Varsti oli „Estonia“ ruumikas kontsertsaal ja rõdud tungil täis tule-
tõrjujaid ja kutsutud auvõõraid. Kohal olid Riigikogu esimees K. Einbund, mitmed riigikogu liikmed, diplomaatilise korpuse esitajad, kõrgemad riigiametnikud, Läti tule-
tõrje Liidu esimees G. Rudzits, Riia linna tule-
tõrje esitaja Langenfeldt, suur kogu Soome tule-
tõrje esitajaid. . . Tule-
tõrje ühingute lipud asetatakse pool sõõris poodiumile, lippe ümbritsevad auvahid, seal samas võtavad aset ka Tallinna tule-
tõrjete muusikakoorid. Ühingute esitajad ja võõrad asuvad saalis, teised tule-
tõrjujad rõdul.

Mõni minut pärast kella 12. ilmub Riigivanema ja Vabariigivalitsuse esitaja, kohtu-siseminister T. Kalbus, keda tervitatakse muusikaga.

Aktuse avas Tule-
tõrje Liidu esimees A. Punga, tervitades Riigivanema ja Valitsuse esitajat, auvõõraid ja kõiki tule-
tõrjujaid, heites tagasi lühikese pilgu Tule-
tõrje Liidu asutamisele ja tegevusele. A. Punga kõne lõpul mängitakse ja lauldakse hümmi.

Järgmisena asub kõnetooli kohtu ja siseminister T. Kalbus, kes tervitab tule-
tõrjujaid Riigivanema ja Vabariigi valitsuse nimel, tähendades, et tule-
tõrje on võtnud endale ilusa ülesande, kait-
seda kaaskodanikkude varandust ja elu.

Tule-
tõrje Liidu juubeli puhul õnne soovides, tähendab h-ra minister, et olgu need pidustused selleks tõukejõuks, et kodanikud veel rohkem koonduksid tule-
tõrje organisatsioonide ümber ja et seal, kus ei ole veel tule-
tõrje ühinguid, need õige pea saaksid kutsutud ellu. Riigivõim ei suudaks üle maa sarnast orga-
niseerimist luua ega ülal pidada, nagu tule-
tõrje ühingud seda teevad vabatahtlikult. Valitsus hindab seda tööd ja näeb hea meelega, et selle asja arendamine õigetes kätes on. Edespidiseks tööks soovin õnne ja edu. . .

Ministri kõne järele mängitakse tule-
tõrje hümmi, paljud tule-
tõrjujad laulavad kaasa.

Liidu esimehe A. Punga ettepanekul hüütakse Vabariigi Valitsusele kolm korda elagu.

Läti Tule-
tõrje Liidu esimees G. Rudzits tervitab ja soovib õnne Läti tule-
tõrje nimel ja annab üle Eesti Tule-
tõrje Liidule mälestuseks suure hõbe pokaali. Muusika mängib Läti hümmi. A. Punga vastab Läti esitaja kõne peale, tänades kingituse eest ja tähendades, et Läti ja Eesti tule-
tõrjete vahel valitseb sõbralik koostöö.

Soome Tule-
tõrje Keskühingu ja Soome tule-
tõrjete nimel tervitab ja soovib õnne Soome Tule-
tõrje Keskühingu sekretär Leo Pesonen.

Loodab, et naabri rahva tule-
tõrje juubeli päevad annavad ergutust ka külla sõitnud Soome tule-
tõrjujaile. Mängitakse Soome hümmi.

Soome esitajale vastas Eesti Tule-
tõrje Liidu esimees A. Punga, rõõmu avaldades, et soomlased nii suurel arvul meie pidustustest osavõtma tulnud. „Meie oleme Teid juba ammugi oodanud ja loodame, et Teie nüüd edaspidi saate osavõtma ka Balti Tule-
tõrje Liitude Liidu tegevusest.

Tallinna linna ja Linnade Liidu nimel tervitab Tallinna linnapea A. Uesson: „Meie rahvas pole rikas, tema varandus koosneb peaaegselt ehitustest, kui tuli hävitab ehitused, siis on see suur õnnetus. Ajaloost teame, et endisel ajal on terved linnad maha põlenud. Nüüd oleme sarnaste suurte õnnetuste vastu kindlustatud, kuna meil on orga-
niseeritud tule-
tõrje, kes on suutnud ära hoida paljugi õnnetusi. Suur tänu selle suure töö eest kõigile kes vabatahtlikult oma peale võtnud kohustuse kaitsta

kaaskodanikkude varandust. Soovin et teie tegevus jatkuks endiselt „Jumala auks ja ligemise kasuks.“

Maa omavalitsuste Liidu ja Harju maavalitsuse nimel tervitas R. Kuris.

Tallinna vabatahtliku tuletõrje ühingu nimel tervitas A. A n d e r k o p p: „Mitmesugused asjaolud on sundinud koonsuma kodanikke ja üks sarnastest koondistest on tuletõrje. Tuletõrje Liidu tehtud töö tulemusena on, et nüüd meil juba sajad tuletõrje ühingud töötavad. Ka on meie tuletõrje tehniliselt paremale järjele tõusnud kui varemalt. Et kõik ka edaspidi edukalt läheks, selleks soovin Tallinna vabatahtliku tuletõrje ühingu nimel Tuletõrje Liidule ja tema juhatajatele õnne ja edu edaspidiseks tööks.“

Eesti ühistegelise kindlustus keskseltsi nimel tervitas ja soovis õnne R. Bibikov tähendades selle sõbraliku koostöö peale, mis senini vastastikkuste kindlustusseltside ja tuletõrje ühingute vahel valitsenud.

Aksia kindlustus seltside nimel tervitas inspektor A u l i k ja kindlustus selts EEKS'i nimel I. V a g a.

Narva linna nimel ütles tervitusi linnapea H e r m a n n meeletuletades, kuidas Narva linn vabaduse sõja ajal iseäranis raskesti kannatanud ja kus siis tuletõrjujad ennastsalgavalt pommeide saju all tuld kustutama pidid. Mitmed tuletõrjujad kaotasid selle juures oma elu ja paljud oma tervise.

Tartu vabatahtliku tuletõrje nimel soovib õnne Tartu tuletõrje ühingu esimees O. A l l i k.

Selle järele asub kõnetooli Eesti Punase Risti esitaja Dr. H. L e e s m e n t, tähendades, et Punase Risti ja Tuletõrje töös on palju sarnadust, mõlemad taotlevad peaaegu ühesuguseid sihte — aidata kaaskodanikke. Tuletõrje Liidu suurt tööd hinnates on Punase Risti valitsus otsustanud annetada Punase Risti aumärgid Tuletõrje Liidu juhatuse liikmetele: A. P u n g a l e, C. S t o c k m a r i l e, A. P i r k e r i l e, E. B e r g g r ü n i l e, F r. V a h t m e i s t r i l e ja G. K e m b e r g i l e.

Aumärgid andis üle Dr. Leesment sealsamas.

Liidu esimees A. Punga tänas selle üllatuse eest, mis Punane Rist neile valmistanud: „Neid aumärke vastu võttes tahame neid kanda uhkuse tunde mitte kui austuse avalduse märke

meile isiklikult vaid kui au avalduse märke kogu Eesti tuletõrjele.“

Teist korda asub kõnetooli G. Rudzits ja soovib kui Balti Tuletõrje Liitude Liidu esimees Liitude Liidu nimel Eesti tuletõrjele õnne.

Ühtlasi annab G. Rudzits üle Läti Liidu poolt Läti tuletõrje aumärgi Eesti Tuletõrje Liidu juhatuse liikmele F. V a h t m e i s t r i l e.

Kultuur-ajaloolise seltsi poolt tervitas Rõõm Tuletõrje Liitu, tähendades, et tuletõrje töö on kultuuri töö ja soovib et see ka edaspidi rahvuslikuna kultuuri tööna kestaks.

Lõpusõna ütles Tuletõrje Liidu esimees A. Punga tänades kõiki osavõtjaid ja teatades, et halva ilma tõttu jäävad ära pidulik näituse avamine ja muud ettenähtud pidustused. Muusika saatel lahkuvad osavõtjad „Estoniast“, väljas aga möllab maru ja endiselt valab alla vihma. . . Selle peale vaatamata viiakse Estoniast kõik lipud pidulikult muusika mänguga Tallinna Tuletõrje pritsimajasse hoiule.

Tulekustutamise manööver.

Pühapäeva hommikul puhus endiselt vinge tuul, kuid vihmasadu oli lõppenud, tänavad ja platsid olid jälle kuivad. Tuletõrjujad olid juba hommiku vara väljas, oli ju tulekustutuse manöövri algus kell 8 hommikul. Manöövrit korraldasid Tallinna tuletõrje organisatsioonid sadamas külmetusmaja juures, kuhu toimetati taksiautode küljes isegi käsipritsid, kohal olid kõik auto- ja mootorpritsid, aurupritsid, redelid j. n. e.

Kahuri kärgatusena kõlas esimene signaalpaug „tuli on pääsenud lahti“. Piimasaaduste kontrollmaja katusel nähti aluspesus meest edasi-tagasi jooksvat ja appi karjuvat. Kiiresti tõusevad redelid, osavusega ronivad ronijad „hädalist“ päästma. Kuid ennem hüppab mees alla, valmishoitud puldanile. „Tuli“ aga levineb ja haarab juba külmetusmaja. Katusel kerkivad mustad suitsusambad ja tuleleegid mis mõnelegi võhikule hirmu peale ajavad, vast on tuli tõesti lahti. Kuid varsti juhitakse võimsad veejoad „tule“ peale, külmetusmaja päästetakse. Signaal teatab manöövri lõppu. Tuletõrjujad koguvad riistad kokku, seavad end ritta ja sammuvad orkestri saatel pritsimaja juure. Selsamal ajal jõuab sadamasse Soome aurik teise tuletõrje salgaga

Viiburi linnast, kes laevalt otsekohe oma muusika saatel pritsimajasse marsivad.

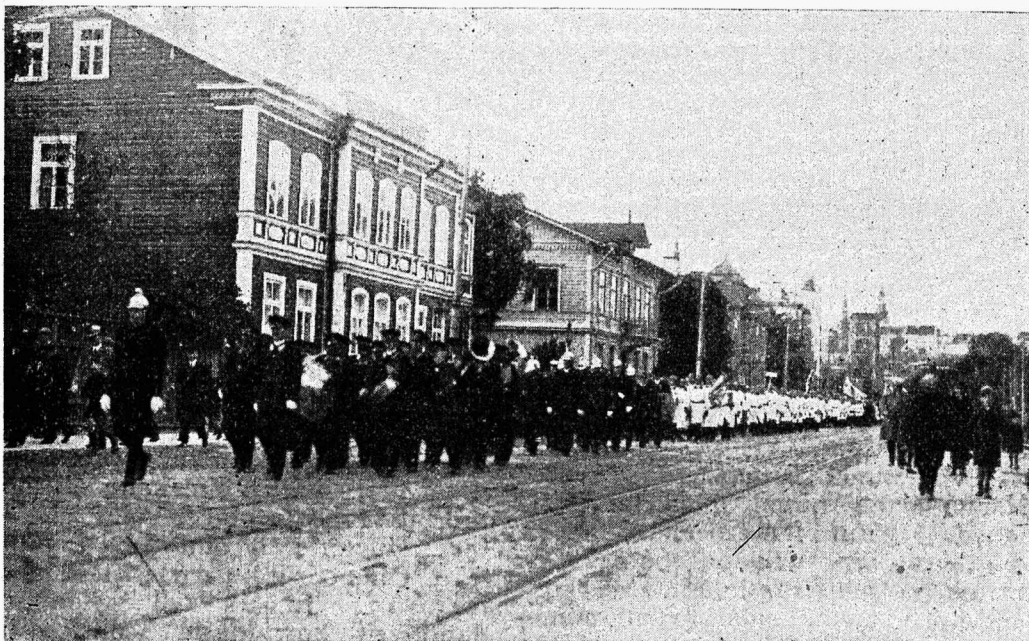
**Tuletõrje austas Riigivanemat.
Tuletõrjujate rongikäik oli võimsam
meeleavaldus.**

Kõige mõjuvamaks ja hästi kordaläinuks võib pidada tuletõrjujate rongikäiku pühapäeval, 8. septembril, Kadrioru, Riigivanema lossi ette.

masse tuletõrje organisatsiooni kuuluvad, siis kõik teised oma tegevuse vanaduse järele.

Rongi juhtis Liidu juhatuse liige A. Pirker.

Rongikäigust võtsid osa umbes sada tuletõrje ühingut lippudega, paarkümmend muusikakoori ja ligi paartuhat tuletõrjujat, kõik mundrites ja kiivrites. Rongi pikkus ületas Narva maantee,

Tuletõrje rongikäik Narva maanteel.

Juba enne kella kümnet askeldas Liidu instruktor ja juubeli pidustuste korralduskomitee esimees A. Pirker pritsimaja juures rongikäigu kokkuseadmisel. Igast linna-kaarest saabusid tuletõrjujad lippude lehvides ja muusika helide saatel Merepuiesteele nendele varem määratud kohtadele. Täpselt kindlaks määratud ajal, kell 10.30 hakkas liikuma enne nägematu suurepäraline rong kiivrimehi. Kõige ees Lutheri vabriku tuletõrje orkester. Orkestri järele Liidu juhatuse, auvõõrad. Nende järele Helsingi tuletõrje muusikakoor ja Soome tuletõrje ühingud igäüks oma lipuga. Soomlased on valgetes mundrites ja erilaadi kiivrites. Soome ühinguid, kes rongikäigust osa võtsid, oli üle kahekümne. Soomlastele järgnesid Eesti tuletõrje ühingu, alguses Tallinna omad kes kõige vane-

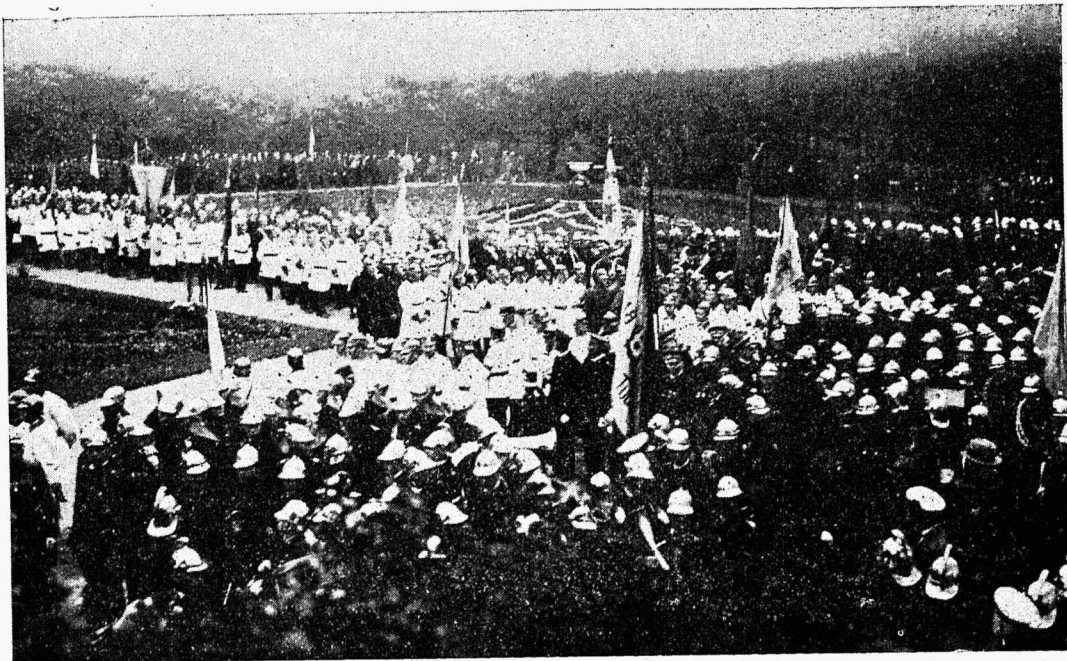
mis kirendas igavärvilistest ilusatest tuletõrje lippudest. Päikese kiired mängisid läikivatel kiivritel. Mehiselt ja korralikkudes ridades sammusid tuletõrjujad marsi taktis Kadrioru poole. Kogu Narva maantee ääri palistasid tuhanded pealtvaatajad, kes ei jõudnud küllalt kiita ja imestada ilusat vaatepilti. Kadrioru lossi juure saabudes, korraldasid tuletõrjujad end nelinurka lossi esisele. Kui tuletõrje Liidu juhatuse liikmed A. Punga, C. Stockmar ja F. Vahtmeister Riigivanema lossis sees olid käinud, ilmus rõdule Riigivanem O. Strandmann.

Riigivanemat tervitas Liidu esimees A. Punga kogu Eesti tuletõrje nimel ja soovis Riigivanemale tarka ja osavat kätt riigi valitsemise raskes töös.

Muusikakoorigid mängisid tuletõrje hümmi.

Riigivanem vastas kõnega, tähendades, et kuna muidu mõnel pool seltskondlises tegevuses nagu väsimust on märgata, on tuletõrje asjanduses just vastupidist tunda. Eestiriigi loomisest saadik sai tuletõrje töö kodanikkude

Muusika helide saatel mööduvad tuletõrjujad oma lippudega lossi eest läbi ja sammuvad tuldud teed kaudu linna tagasi. Estonia lähedal lähevad rivis käijad tuletõrje ühingud Liidu peakoosoleku saadikute ja auvõõraste eest

Tuletõrje rongikäik Riigivanema lossi ees Kadriorus.

vabal tahtmisel erilisel hoogu. Enne oli Eestis vaevalt sada tuletõrje ühikut, nüüd Tuletõrje Liidu 10. aastase juubeli puhul on ühinguid juba üle nelja ja poole saja. Riigivanem soovis Liidule ja kõigile Eesti tuletõrjujatele õnne, jõudu ja püsivust edaspidiseks tööks ligemise kasuks, mispeale orkester riigi hünni mängis.

paraadi marsil mööda ja viivad lipud oma korteritesse, kuna saadikud Estonia kontsertsaali koguvad Liidu aasta-peakoosolekule ja muusikakoorig üldkontserdi harjutusele Realkooli saali. Soome tuletõrjujad läksid üheskoos, vabadesõjas langenute ühishauale pärga panema.

Uued liidu liikmed.

28. septembril, juhatuse koosolekul võeti Liidu liikmeteks vastu järgmised vabataht. tuletõrje ühingud:

Karina	vtü.	—	Järvemaal.
Orajõe	"	—	Pärnumaal.
Suurejõe	"	—	Pärnumaal.
Lähtru	"	—	Läänemaal.
Leisi	"	—	Saaremaal.

Liidu juhatuse peakoosolekul 30. augustil võeti järgmised tuletõrje ühingud Liidu liikmeks:

Varstu vabatahtlik tuletõrje ühing,			
Jälevere	"	"	"
Oru	"	"	"

Juubeli albumi müügi asjus.

Liidu juhatuse otsustas saada Liidu juubeli albumeid igale linna tuletõrje ühingule edasimüümiseks. Seega saavad ärahoitud üksikud kallid saatekulud.

Loodame, et kõik ühingud oma auasjaks peavad võimalikult rohkesti albumeid äramüüa.

Eesti Tuletõrje Liidu kümnes aasta peakoosolek „Estonia“ kontsertsaalis 8. sept.

Koosoleku avas kell 1/2 1, Liidu esimees A. Punga teatades, et Riigikogu esimees tervitab peakoosolekut Riigikogu ja enda poolt. A. Punga teeb ettepaneku Riigikogu ja tema esimehe, K. Einbundi, auks kolm korda elagu hüüda. Vägevad elagu hüüded kõlasid läbi saali.

Järgnes koosoleku juhatuse valimine. Koosoleku juhatajaks valiti A. Anderson Tallinnast, abijuhatajateks O. Allik Tartust, ja A. Soosaar Pärnust. Sekretärideks valiti A. Treiberg Narvast, ja V. Peterson Tallinnast.

Päevakorras võetakse muudatus vastu ja otsustatakse valimised kohe peale aruande ja eelarve kinnitamist ettevõtta.

Juhatus poolt kantakse ette 1928 a. tegevuse ja rahaline aruanne. Aruanne näitab läbikäiku 324.790 kr. 38 senti ja arveteseis on 31. dets. 1928 a. 57.485 kr. 45. sendi peal tasakaalus. Liidu tegevusest on tulu saadud 12.958 kr. 38 senti, kulud olid 11.002 kr. 97 senti, ülejääk oli 1955 kr. 41 senti. Aruanne võeti vastu ühel häälel. Samuti kinnitati 1929 a. eelarve 21.000 krooni suurus.

Kuna valimisi kinniselt nõuti, valimise sedelite kohale toomine ja välja jagamine aga aega võtab, võetakse arutusele juhatuse ettepanek **mundrite täiendamise** asjus. Juhatus poolt on ettepanud, **ärakaotada punased kuue lapid ja punased mütsi ääred**, mis meile jäänud veel Veneaja jäänustena. Väljamaal, kus ei tunta hästi Eestit ega Eesti tuletõrje mundrit, arvatakse punase kuue lappidega ja punase mütsi äärega Eesti tuletõrjujaid venelasteks. Juhatus soovitas kraeotsadel punaste asemel võtta mustad petlitsed kitsa punase äärega. Mütsidel mustad sametist ääred, mis oleks ühine teiste Balti riikide tuletõrjedega ja rohkem Eesti laadi.

Juhatus ettepanek leiab Pärnu ja mõne teise ühingu esindaja poolt ägedat vastuvaidlust. Võetakse vastu J. Toffelmanni ettepanek, mundrite muutmise kava juhatusele tagasi anda igakülgseks läbikaalumiseks ja tarbekorral uue ettepaneku tegemiseks järgmisel koosolekul.

Järgneb juhatuse liikmete valimine. Liisu läbi on juhatusest välja langenud C. Stockmar, E. Berggrün ja G. Kemberg. Juhatus poolt tehakse ettepanek väljalangenud juhatuse liikmed tagasi valida. Koosolijate poolt pannakse kandidaatideks ette veel J. Toffelmann Tallinnast ja E. Rossmann Kilingi-Nõmmelt. J. Toffelmann võtab oma kandidatuuri maha. Järgneb sedelitega hääletamine. Äraantud 216 sedeliga on hääli saanud C. Stockmar 180, E. Berggrün 163, G. Kemberg 156, E. Rossmann 42. Seega on juhatuse liikmeteks valitud: C. Stockmar, E. Berggrün ja G. Kemberg.

Lahtisel hääletamisel valitakse juhatuse liikmete kandidaatideks senised, A. Timosko, E. Grünberg ja V. Peterson tagasi.

Samuti valitakse lahtisel hääletamisel revisjoni komisjoni liikmeteks P. Hausvalter, A. Palm, A. Siska, Rosenberg ja Jõgeva.

Kümne aasta juubeli puhul paneb juhatuse ette Liidu auliikmeteks valida Ühistegelise kindlustuse keskselts, Liidu asutajaid liikmeid Jaan Toffelmanni ja Aleksander Pirkeri ja Liidu Juhatuses esimeest Aleksander Pungat.

Ootamatult leiab ettepanek Pärnu ühingu esitaja ja mõne teise poolt vastu vaidlemist. Leitakse, et ühe kindlustuse seltsi auliikmeks valimine ei olevat kohane, samuti vaieldakse ka teiste ettepanud kandidaatide valimise vastu, kinnitades, et ettepanud kandidaadid on teguvõimelised ja neid nüüd juba auliikmeteks valida, see on puhkusele saata, on varane. Seepeale võtab A. Pirker oma kandidatuuri maha. Teiselt poolt toonitatakse auliikmeteks ettepanud isikute teeneid, iseäranis J. Toffelmanni ja A. Pirkeri omi, kes Liidu ellukutsujad. Viimane on Liidu asutamisest saadik kuni tänapäevani vahetpidamata Liidu juhatuse liige. Hääle enamusega otsustatakse valimisi ettevõtta, kuid Liidu juhatuse äranähes, et peakoosolekul puudub selles küsimuses üksmeel, võtab oma ettepaneku — auliikmeid valida — tagasi ja nii jääb auliikmete valimine ära.

Järgmisena võetakse arutusele juhatuse ettepanek hoolsusmärkide määruste

täiendamiseks. Juhatus soovib neid määruseid täiendada järgmiselt: Ühingu- ja organisatsioonide juhatus esitab Liidu juhatusle eraldi vormi järele need kandidaadid, keda autasu saamiseks otsustatud ettepanna vähemalt 2 kuud enne päeva millal kavatsatud aumärk välja anda. Viimase aumärgi saamisest kuni uue ettepanekuni peab mööduma vähemalt 3. aastat.

Ettepanek võetakse ühel häälel vastu muudatusega, et kandidaadid esitatakse vähemalt üks kuu enne tähtpäeva, millal kavatsatakse aumärk väljaanda.

Päevakorra 6. punkti all võeti vastu ühel häälel juhatusle ettepanekud tule- tõrje toetuse asjus:

Pritsikuuride ehitus-laenu asjus tuleb Liidu juhatusel märgukirjaga Vabariigi Valitsuse poole pöörata, et seaduseand- lisel teel tuleks korraldus teha, et tule- tõrje ühingutele saaks antud pritsikuuride ehitamiseks odavat pikaajalist riik- list laenu, ühesugustel alustel asunik- kudele antava ehituse laenuga.

Teiseks tuleks tule- tõrjetele toetuseks seaduseandlisel teel määrata teatavad summad ja selleks iga $\frac{3}{4}$ liitrilise pudeli viina hinnale 5 senti juure lisada, mis läheks tule- tõrje toetuseks.

Viimase ettepaneku juures tähendati, läbirääkimistel, et siis viinal just paras hind oleks — senise 145 senti asemel, 150 senti, mis ostmisel kohasem oleks kui praegune 145 senti.

Koosoleku juhataja A. Anderkopp tähendas, et Toompea — see on Valit- suse ja Riigikogu meeleoludega arves- tades, võib kindel olla, et tule- tõrje toetuseks veel rohkem tehakse, määrates veel teisi sissetuleku hallikaid tule- tõrjele. Liidu juhatus teatab et viina hin- nale 5 senti juurelisamisega saaks tule- tõrje aastas 500.000 kr. toetust, mis heakskiitvalt teadmiseks võetakse.

Samuti võetakse vastu juhatusle ette- panek, et pööratakse vastava märgukir- jaga Valitsuse poole, et tulevad vabas- tada puhtakasu maksu alt need summad mis kindlustus seltsid määravad toetu- seks tule- tõrje ühingutele.

Vastu võetakse ka juhatusle ette- panek, et tuleks Valitsuse poole pöörata märgukirjaga, et kuritahtlike tuleõnne- tuste ärahoidmiseks tuleks seaduseand- lisel teel maksma panna nõudmine, et varandused mis kavatsatakse tuleõnne-

tuse vastu kindlustada, peavad enne kindlustusele võtmist ülevaadatud ja hinnatud saama kindlustus seltside esi- tajate poolt.

Läbirääkimiste all otsustatakse Liidu juhatusle ülesandeks teha Vabariigi Valitsuse ees samme astuda, et tule- tõrje ühingud saaksid seaduse andlisel teel vabastatud lõbustus maksust.

Edasi soovitatakse:

- 1) Et Tartus saaks avatud Liidu poolt tule- tõrje riistade abiladu,
- 2) tuleks ühtlustada tule- tõrje jaoskon- dade tunnusemärgid,
- 3) pöörata rohkem tähelepanu maaselt- side instrueerimise ja kursuste kor- raldamise peale maa seltsidele,
- 4) tule- tõrje vahendeid müüa, võimali- kult väikese vahekasuga,
- 5) avada „T. T.“ küsimuste ja vastuste osakond.

Kõne alla tuleb toetuse määramine Skarjatina seltsile Liidu peakoosoleku otsuse põhjal möödunud aasta novembri kuus.

Läbirääkimistel selgub, et Noorte- meeste Ühingu poolt lubatud Skarjatina seltsile raha 150 Kr. pole veel edasi antud ja seega pole Liit oma võlga tagasi saanud.

Otsustatakse nõuda, et lubatud raha Skarjatina seltsile saaks üleantud, nagu lubatud peakoosolekul.

Mäo seltsi saadik Indermitte kurdab, et Liit ei anna toetust maaseltsidele. Temale teatatakse, et Liidul ei ole mingisugust kapitali toetuse andmiseks, ainult abinõude ostmisel võib ta ker- gendust anda. Riigi toetus on väike ja seda määrab Politsei Peavalitsus Liidu ettepanekul, kui ka oma algatusel.

Põhikirja § 29. põhjal valitakse Liidu koosoleku protokollis kinnitajateks N. Koljo, Jõgeva ja E. Spohr.

Koosoleku lõpuks jõuab valmis oma tööga ka mandaat komisjon kuhu valiti Dr. Freimann, Nieländer, Sirotkin, Nõm- tak ja Selge. Mandaat komisjoni aru- ande järele olid koosolekule ilmunud 296 liiget, nende mandaatidest tühistat- takse 35.

Kell 5. p. l. lõpeb koosolek. Koos- oleku poolt avaldatakse tänu koosoleku juhatajale A. Anderkopile, tema osava ja erapooletu juhatus eest.

Muljed Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli puhul.

Möödunud on Tuletõrje Liidu 10. a. tegevuse juubel, suur töö on tehtud, palju vaeva nähtud ja Liidu juhatus, kui ka mitmesugused komiteed ja komisjonid võivad rahuldustundega tagasi vaadata oma töö peale. Kuigi kõik kavatsused täpselt täidetud ei saanud, siis olid selleks mitmesugused põhjused olemas, mida kõrvaldada ei olnud võimalust. Kõige suuremaks takistuseks oli 6. ja 7. sept. valitsev vihm ja maru, mis näituse lõpuliku korraldamise, tema piduliku avamise ja ettenähtud rongikäigu tõrvikutega ja tulevärgi võimatuks tegid. Tuletõrje tähtsam abiline tulekahjudel on vesi ja vist tahtis ilmategija tuletõrjujaid rõõmustada nende aupäeval seega, et lasi rohkesti vett anda. Tuletõrjujad harjunud veega, olid ka sellega rahul ja ei lasknud end sellega sugugi eksitada. Rõõmsas meeleolus seisid Tallinna tuletõrjujaid oma ja Rakvere muusikaga mitmed tunnid läbi ja läbi märjad raudtee jaamaesistel, et sissesõitjaid külalisi ausalt vastu võtta. Vihma peale vaatamata marssisid tuletõrjujad muusikaga nendele määratud korteritesse ja piduliku aktusele ilmusid Estonia saali kõik kui üks mees oma lippudega ja muusikamänguga. Tänu Riigivalitsusele, kes tuletõrjujatele võimaldas tasuta sõidu Tallinna ja tagasi, oli Tallinna kogunud tuletõrjujate arv haruldaselt suur. Vastuvõtte ja korteri komisjonid töötasid vihma peale vaatamata korralikult.

Esimest korda võtsid Eesti tuletõrje koosolekust osa ka meie ammu oodatud naabrid Soomest ja rõõmustavalt suurel arvul, vaatamata maru peale, mis merel veel kohutavam oli kui maal. Pühapäeval ilmusid Soome tuletõrjujad otse kohe sadamast pidu rongis Riigivanema juure täies ühises vormis oma muusikakoori ja lippudega. Ei olnud väsimust näha peale läbielatud tormi. Eesti tuletõrjujad peaksid sest omale eeskujul võtma ja kui meil korda läheb tulevikus õppereisu naabri riikidesse korraldada, siis peaksid korraldajad selle eest hoolitsema, et kõik tuletõrjujad ka ühist vormi riiet kannaksid.

Pidulik aktus Liidu juubeli puhul korraldati 7. sept. Estonia ruumides, kus ka täpselt 7. sept. 10. aasta eest 7. sept. 1919 a. esimene Liidu asutamine

koosolek aset leidis. Aktus õnnestus hästi ja avaldas suurt ülendavat mõju tuletõrje pere peale. Siin tõendasid pühalikult Riigivalitsus, omavalitsused, ja seltskondlised organisatsioonid, et nad tuletõrje tööd hindavad ja temale kaasa tunnevad, kuigi neil alati võimalik ei ole tuletõrje soovidele vastu tulla. Loodame hea tuleviku peale. Ühes Liidu juubeliga pühitses vaikselt viisil oma 10. a. juubeli, Liidu juhatuse liikmena, tuletõrje instruktor A. Pirker.

Teisel päeval, 8. sept. oli vihm möödunud ja kuigi vilu tuul puhus, võidi siiski ettenähtud pidu kava läbi viia. Hommikul korraldati Tallinna tuletõrje poolt suur manööver ja nagu ikka, sadamas, arvates, et külalisi võib ainult huvitada veeandmise rohkus, kuid seekord eksisid nad. Külalised olid eelmisel päeval ülirohke veeandmisest tüdinenud ja pöörasid selletõttu oma tähelepanu rohkem tuletõrje kiire töötamise ja päästeabinõude peale, mis kõige parema mulje andsid.

Põhimõtteliselt ei või soovitada, et manöövrid korraldatakse kõikidele osavõtjatele teadaantud kava järel, kus tähendatud, mis ühel ehk teisel teha tuleb, seega võetakse üksikute jaoskondade juhtidelt omaalgatus. Tulekahjud ei levine ju mitte kindlaksmääratud korra järel. Asjata on ka tule ja suitsu tegemine. Uuemaaja nõuete järel peavad tuletõrjujad kohale ilmuma, kui ka tuld ega suitsu näha ei ole, oma kiiruse ja osavusega peavad nad võima tuld sumbutada kohe alguses vähese veega ja seega ära hoidma mitte ainult tulekahju vaid ka veekahju. Kunstlike tulekahjudega manöövril tuleb ettevaatlik olla; hiljuti hukkusid Inglismaal mitmed tuletõrjujad sarnasel manöövril rahva silmade ees ja nende käteplaksutamise saatel, sest rahvas ei saanud aru et manööver oli saatuslikuks kurbmänguks muutunud ja ka Tallinna manöövril tulekahi oleks tõsiseks muutunud, kui õigel ajal poleks tähele pandud tõsist hädadohtu, mis manöövril tarvitatud tule läbi oli tekkinud.

Rongikäik Riigivanema lossi ette oli kõige mõjuvam korraldus juubeli pidustustel. Tuhanded tuletõrjujad oma läikivate kiivritega, oma maitserikaste

lippudega ja muusikakoorida rohkusega oli Tallinnas ennenägematu pilt. Suure osavõtjate arvu peale vaatamata liikus rong korralikult ja täpselt kell 11 e. l., nagu enamalt kindlaks määratud, Riigivanema juure, et temale ja Riigivalitsusele jõudu ja õnne soovida.

Õigel ajal kell 12 päeval jõudis rong tagasi Estonia juure, kus kell 12 pidi peakoosolek algama, kuid see viibis veidikene, sest saadikute registreerimisega ei saadud õigel ajal hakkama. Selle tõttu viibis ka mandaatkomisjoni töö; tühistati üle 30 mandaadi, mis enneolematu nähtus. Tulevikus peaks Liidu sekretariaati aegsasti hoolitsema mandaatide ja registreerimise seadusliku korra eest.

Koosoleku algul toonitas üks saadikutest, et poleks tarvis olnud juubeli pühitseda, sest Eesti rahvas on vaene ja ka Tuletõrje Liit on vaene. Kuid sel arvamisel Liidu juubeli suhtes puudub igasugune alus. Ei ühtki koosviibimist söömingu või joominguga ei olnud, selle asemel korraldati õpetlik tuletõrje abinõude näitus, tuletõrjevõistlused ja õppeharjutused ja neid korraldati seks, et õpetada nooremaid tuletõrjujaid. Kas on see asjatu? Rongikäik tõrvikutega ja tulevärk veeandmise demonstratsiooniga pidi rahva seas suuremat huvi tuletõrje vastu tõstma. Juubeli jaoks oli ettenähtud: tänujumalateenistus Kaarli kirikus ja pidulik aktus, see oli kõik.

Alguses oli koosolek vähe närviline, tehti ettepanek mundrite küsimust jäädavalt mahamatta, võeti ka nähtava enamusega vastu, kuid pärast poole tehti juhatusese ülesandeks mundriküsimust veel põhjalikult läbi vaadata ja tulevikus uuesti ettekanda peakoosolekule. Kõik teised juhatusese ettepanekud võeti ühel häälel vastu, peale auliikmete valimist, mis pikemaid läbirääkimisi tekitas ja juhatusese poolt päevakorrast ära võeti.

Näitusel oli rohkesti tuletõrjeabinõusid välja pandud ja oli näitus väga huvitav. Vahugeneraatorid töötasid hästi, kuid oma kalli hinna poolest pole need meile kättesaadavad.

Võistlused Kadriorus olid esmakordsed Eestis ja õnnestusid hästi kogumõttes, kuid mõnele tuletõrjele tõi see üllatusi. Pritsid mis enamalt öeldi hästi töötanud olevat, tõrkusid vettandmast, mis põhjusel, ei saanud kuulda. Igatahes õpetab see, et pritsid tulevad iga tarvitamise eel järeelvaadata, kas nad korras, siis ei tule üllatusi. Huvitava pildi pakkus Rakvere õpilaste pritsijaoskond, mis koosnes poisikestest, 12 a. kuni 16 a. Oma nooruse peale vaatamata olid nad väga tragid ja võivad eeskujuks olla nii mõnelegi tuletõrjele.

Auhindade määrajateks olid välja maalased, Lätist ja Soomest ja nende asjatundlikkus peaks meile tagatiseks olema, et need õieti määratud on.

Rahvapidul näituse platsil 8. sept. korraldati juubelist osavõtjate muusikakoorida ühine kontsert, mis lugupeetud muusikamehe, E. Knude, juhatusel hästi korda läks.

Pidustused lõppesid 9. sept. ilusa ilmaga, oleks ilm alguses ka nii hea olnud, siis oleks ka eelarves ettenähtud sissetulek kätte saadud, kuid nüüd lõppes see defitsiidiga.

Juubeli puhul andis välja Liidu juhatus möödunud 10 aasta tegevuse kohta lühikese ülevaate, kaunistatud rohkete piltidega tuletõrjete elust. Juubeli album on selge kirjaga hea paberi peal ja 192 lehekülge paks.

Seda raamatut võib soovitada kõikidele tuletõrje ühingutele ja tuletõrjetegelastele.

Üldises kokkuvõttes võib juubeli pidustusi hästi kordaläinuks lugeda.

C. B.

Tuletõrje hoolsusmärgid Punase Risti tegelastele.

Liidu juhatus otsustas oma koosolekul 28. sept. järgmistele Punase Risti

tegelastele annetada, tuletõrje hoolsusmärgid: Dr. H. Leesment'ile insener O. Åmbergile, Dr. B. Voogasele, Dr. Joh. Nymannile, Dr. K. Pedusaarele ja Ludvig Aulikule.

Tuletõrje võistlused.

Üleriiklise Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli puhul korraldati 8. septembril kell 5 p. l. Kadriorus võistlusi korraldiku veeandmise kiiruses. Võistlustest võtsid osa mitmesugused pritsid, nagu: käsi-, mootor-, auru- ja autopritsid. Esmaspäeval 9. sept. korraldati Tallinna linna pritsimaja torni juures, ronijate võistlusi, haak-redelitega. Näituse platsil demonstreeris Tartu vabatahtliku tuletõrje ühingu päästjate osakond oma väga hästi konstrueeritud ja ajakohaselt sisseseatud sanitaar autot ja auru- pritsi jaoks oma aurupritside kohale toimetamist autoga.

Veeandmise võistlusest võtsid osa 27 pritsi (sellest Tallinnast 8 pritsi) mis- sugust arvu kahjuks väheseks tuleb lugeda. Võistlustest oleks pidanud palju rohkem osavõtama.

Võistlusi võib lugeda hästi korda- läinuks. Kuigi mõnel tõrkus mootor ja autopritsil äpardus veeandmine, siiski võis tähele panna, et meeskonnad olid hästi harjutanud ja täitsid hästi oma ülesannet. Ronijatest olid kohal ainult Tallinna lentsalga mehed ja Tartu vabatahtlikud kes demonstreerisid oma võimeid haakredelitega, sarnase täpsu- sega, mis jättis pealtvaatajatele väga hea mulje.

Võistluste komisjoni poolt tunnistati järgmised käsipritsi meeskonnad väga heaks: Paide v. t. ü., Paide v. t. ü., noorte osakond, Pärnu v. t. ü., Rakvere v. t. ü., Rakvere v. t. ü., noorte osakond, Nõmme ja Türi v. t. ü. meeskonnad,

heaks: Pärnu 2. j-sk., Tartu ja Alu- taguse meeskonnad.

Mootorpritsi meeskondadest tunnistati väga heaks: Tartu, Rak- vere, Kilingi-Nõmme v. t. ü. ja Tallinna VIII. j-sk., meeskonnad, heaks: Jõhvi, Ambla ja Kopli v. t. ü. meeskonnad.

Autopritsi meeskondadest tunnistati väga heaks Tallinna v. t. ü., a-s. A. M. Lutheri ja Rakvere v. t. ü., autopritsi meeskonnad, samuti ka Tal- linna v. t. ü., aurupritsi meeskond. heaks: Narva-Petri ja Tallinna sada- ma v. t. ü., meeskonnad.

Haakredelitega töötamises ja võimlemises tunnistati väga heaks Tartu v. t. ü., ja Tallinna linna komando meeskonnad. Vaba kehaharjutustest võt- tis osa ainult Tartu Tuletõrje, mis väga heaks tunnistati.

Kõigile nimetatud meeskondadele antakse võistlustest osavõtmise mäles- tuseks sellekohased diplomid. Seega on saanud võistlustel:

Rakvere Tuletõrje 4 diploomi mär- kusega „väga hea“.

Tartu 3 dipl. „väga hea“ ja 1 „hea“.

Tallinna v. t. ühing 3 dipl. „väga hea“.

Paide 2 dipl. „väga hea“.

Pärnu 1 dipl. „väga hea“ ja 1 „hea“.

Teised said nagu eelpool tähenda- tud igaüks ühe diploomi vastava mär- kusega.

Võistluste ja auhindade komisjon koosnes Balti Tuletõrje Liitude Liidu esimehest, Riia Tuletõrje esitajast, 3 Soome Tuletõrje esitajast ja 2 Liidu juhatuse esitajast.

Võnnu vabatahtlik tuletõrje ühing kavatseb osta mootorpritsi.

Et juhtuvate tuleõnnetuste vastu mõjuvamalt võidelda, selleks kavatseb Võnnu vabatahtlik tuletõrje ühing muretseda omale mootorpritsi. Selleks otstarbeks oli määratud ka tänavune tuletõrje-päeva korjandus. Tuletõrje- päeval 29. septembril korraldas Võnnu

vabatahtlik tuletõrje ühing Võnnu ale- vis „Lõokese“ seltsi ruumes pidu-õhtu, mille sissetulek jällegi oli määratud mootorpritsi muretsemiseks. Loodeta- vasti toetavad Võnnu ja ümbruskonna elanikud rohkete annetustega tuletõrje ühingat, nii, et varsti võib saada teos- tatud ühingu kavatsus mootorpritsi muretsemises.

Kümne aasta juubeli puhul saadetud õnnesoovi telegrammid.

Eesti Tuletõrje Liidu kümne aasta juubeli puhul saadeti Liidule järgmised telegrammid:

„Den zur 10 Jährigen Feier wersammen Kameraden wünscht erfolgreiches Zusammenarbeiten und stetige Weiterentwicklung der uns allen am Herzen liegenden Feuerwehrsache. Der ehemalige Praeses des Baltischen Feuerwehrbezirksrahts Paul Grossmann.

„Tähtsate päevade puhul parimad õnnesoovid Tuletõrjele, palju jõudu ja tahet kaaskodanikkude hea käekäigu kaitsel.“ Johan Müller, kohtupalati prokurör.

„Teie edurikas tegevus kümne aasta jooksul väärib suurimat lugupidamist ja tänu meie majanduse ringkondade poolt. Tervitan kaubandus-tööstuskoja nimel Tuletõrjajate Liitu kümne aastase tegevusjuubeli puhul.“ Joakim Puhk, juhatuse esimees.

„Juubeli puhul soovib õnne ja edurikast tulevikku.“ Aleksander Kask, Eesti Ühistegelise Liidu juhatuse esimees.

„Palun vastu võtta minu ja ühendatud õppeasutiste parimad õnnesoovid kümneaastase juubeli puhul.“ G. Johnson, kindral.

„Tervitan juubeli puhul ja soovin head kordaminekut juubeli pidustustele ning jõudu ja püsivust tuletõrje tegelestele.“ Tartu linnaepe Luik.

„Saagu juubeli pidustused parimaks ergutuseks edaspidiseks järjesti viljarikkamaks tööks.“ Haapsalu linnaepe Alver.

„Südamest tervitan teid, juhatust ja kogu Eesti tuletõrje peret. Soovin jõudu ja püsivust ning edu teie edaspidiseks tänuvääriliseks tegevuseks kodumaa ja ta elanikkude kasuks.“ Suit, Võru linnaepe.

„Petseri maavalitsus tervitab teid juubelipidustuste puhul ja soovib edu edaspidiseks tegevuseks.“

„Palun vastu võtta Liidu 10. aasta juubeli puhul parimad soovid ja tervitused.“ Gnadenreich, Võru-Petseri prefekt.

„Palun vastu võtta parimaid õnnesoove juubeliks.“ Kuben, raudtee politsei komissar.

„Laura vabatahtlik tuletõrje selts tervitab Liitu tänase juubeli puhul.“

„Jõudu tööle!“ Liidu asutaja ja mõne-aegne isiklik liige Schütz.

„Elagu Tuletõrje Liit, õnne ja edu edaspidiseks tööks.“ Stockholm, Hamburg.

„Tervitan südamlikult Üleriikliku Tuletõrje Liitu juubeli puhul, soovin juubeli pidustusteks kõige paremat kordaminekut ja edaspidises töös Jumala auks ja ligemise kasuks, edu ja õnne.“ Tõnisson, kindral major. I. diviisi ülem, Pärnu-Narva tuletõrjuja.

„Olge tervitet, Teie 10 aastase juubeli puhul. Jõudu ja tahet Teie edaspidises töös.“ Tapa küla vabatahtlik tuletõrje selts „Avita“.

Kirjalikult soovisid õnne:

Leedu Tuletõrje Liit: „Loeme oma kohuseks tervitada Leedu tuletõrje pere nimel sõbralikku Eesti Tuletõrje Liitu kümne aastase juubeli puhul.

Maksma pannes Tuletõrje seaduse ja saades võimaluse nüüd korraldada tuletõrje näitust, olete näidanud, et olete kätte saanud kümne aasta jooksul mõndagi.

Meie saadame Teile paremaid õnnesoove edaspidiseks viljarikkaks tööks kodumaa kasuks ja abiks ligemisele.“

Liidu esimees.
Sekretär.

Ülem-Sileesia ringkonna tuletõrje direktor August Hämel Breslaust, tervitab kaasvõitlejaid Eestimaal ja saadab sõbralikke tervitusi: „Gut Vehr!“

Samuti tervitab kirjalikult ja soovib õnne Magdeburgi tuletõrje direktor Stein: „Luban, Liidule kelle liikmete hulka mul au kuuluda on, tema 10. a. kestvuse puhul südamest õnne soovida. Olgu tema edaspidine tegevus sama õnnistusrikas Eestimaale ja tema elanikkudele.“

Kuresaare linnaepe: „Soovin, et Liit oma kõrget ülesannet võiks kaua aastaid teostada meie isamaa heaks ja rahva kasuks oma ideelise motto kohaselt: Mag, Aleks. Allik, Kuresaare linnaepe.

Eesti tuletõrje tegelaste huvireis Soome.

(Reisimuljed).

Eesti tuletõrje näituse lõpul korraldati tuletõrjujate huvireis Helsingisse, millest nelikümmend inimest osavõtsid.

10. septembril jõudsid huvireisijad kell 4 p. l. aurik „Suomi’ga“ Helsingi sadamasse, kus neid vastuvõtmas olid,

kohe sama ühingu lendsalga liikmete (30 meest) induktsioon telefoni teel häire, teatades et sadamas on tulekahi. Mõne minuti jooksul olid pritsid lendsalga poolt tulekahju kohale toimetatud ja sadamas korraldati manööver, mis hästi läbi viidi.

Eesti tuletõrjujad Soomes ühes Soome tujetõrje tegelastega.

Helsingi vabatahtliku tuletõrje ühingu esindajad, eesotsas oma peamehe hra Koskiga. Huvireisijad paluti kohvik „Palladium“isse, kus vastastikku tutvuti ja tervitati. Pärast seda tutvustati meid Helsingi vaatamisvääriiliste kohtadega, sõidutades autodega läbi linna. Seletusi andsid Rauma tuletõrje auliige John Nurminen, Helsingi vtü. peamehe abi Julin, ning Eestist kaasa sõitnud Eesti vabaduse sõjast osa võtnud — Häninen, kes igati huvireisu kordaminekuks kaasa aitas.

Kell 7 ajal kogusid Eesti tuletõrje tegelased, eesotsas Liidu juhatuse liikmed Berggrün ja Treiberg — Helsingi vab. t. ühingu pritsimajasse, kus anti

Peale manöövri paluti külalised ühingu „Kodu“ ruumesse, kus kõik manöövrist osavõtjad külalistega tutvunesid ja kus ühiselt einetati. Peeti mitmed sõbralikud kõned ja anti üle paremaid tervitused kogu Eesti tuletõrje perele, lootusega, et on tehtud esimene samm koostöötamiseks Soome tuletõrje perega. Valetati vastastikku kingitusi (juubeli albumeid) ja lasti elada Eesti ja Soome tuletõrjet. Hilja õösel lahkuti sõbraliikus ja vennalikus meeleolus laevale, kus ööbisid huvireisijad.

Järgmisel päeval, kell 8 hommikul, paluti meid Helsingi linna palgalise tuletõrje pritsimajasse, kus tuletõrje ülem Gösta Vasenius väga soojalt ja

südamlikult tervitas Eesti tuletõrje tegelasi ja näitas oma eeskujulikke harjutusi. Töötamisel väljendus, et iga mees on hästi ettevalmistatud ja välja õpetatud. Töö oli kiire ja käsud täideti täpselt. Häire järele mõne sekundi jooksul olid pritsid väljasõitnud. Sideks on neil telegrafi induktsiooni keskjaamad. Tagasisõites käsutati prits tööle. Ühe minuti jooksul oli vesi lahti, esialgselt pritsi reservuarist (400 l.) kust väljaviskamine sünnib gaasi rõhumisel, mis kahe vastava nõuga on kaasas. Kohe peale selle avati ka suurem vesi nelja joaga autopumba kaudu, milline asetatud „Fiat“ auto etteotsa. Demonstreeriti ka suurt Magiruse automaatredelit, samasugust nagu on Tallinnaski. Redelit käsitas üks mees, kiiresti ja asjatundlikult. Siis näidati meile, mil viisil vulkaniseerimise teel parandatakse voolikuid. Peale selle näidati kõiki tuletõrje riistu, töökodasid ja teisi ruume. Meeskonna ruum asub pritsimaja teisel korral, kus avarad ja eeskujulikult puhtad eluruumid. Igal mehel korralik magamise ase kahe linaga. Eluruumide juures lugemise tuba, raadioga ja saal. Vanematel tuletõrjujatel on eraldi toad, kuna abielus olevad tuletõrjujad elavad pritsimaja lähedal teises majas, mis seisab ühenduses induktsiooni telefoniga. Harjutusteks on olemas eri võimlemise saal, kus korraldatakse vabu kehaharjutusi, muusika saatel. Voolikute pesemiseks ja kuivatamiseks on vastava sisseseadega eriruumid.

Huvireisijatele võimaldati ka pritsimaja tornist linna vaadata. Kõrgesse torni viib 201 astmeline trepp, ülalt on linna peale tore väljavaade, kõik paisatab ära nagu peo peal.

Helsingi linna lentsalka kuulub, 3 jaoskonnas, 120 meest. Kui oldi lõpetanud lentsalgaga tutvunemine, läksid Eesti tuletõrje tegelased, kohustuse tunnudega 1919. a. meie vabaduse sõjas langenud Soome kangelaste ühishauale, kus Eesti Tuletõrje Liidu sekretär A. Treiberg tänukõne pidas ja langenud kangelaste hauale Eesti Üleriikliku Tuletõrje Liidu nimel pärja pani.

Paljud huvireisist osavõtjad olid Vene ajal Soomes, sõjaväeteenistuses

olnud ja leidsid, et Helsingi linn on suuresti muutunud. Seal, kus varemalt olid väikesed majad, ehk polnud üldse ehitusi, on nüüd üleskerkinud pilvelõhkujad, suuremad tööstused, igasugused spordi- ja mänguplatsid. On juure tulnud mitmed kaljusse raiutud tänavad ja uued linnaosad.

Üldmulje on kõigile üllatav ja tundub, et mõndagi on juure õpitud. Sarnaseid huvi- ja õppereise tuleks tingimata korrata, tagajärjed oleks kasulikud.

Kuigi Eestis, tuletõrje näitusel, Eesti Tuletõrje Liit ei suutnud, mitmesugustel ja mitte temast ärarippuvatel põhjustel Soomest tulnud tuletõrjujatele soodustusi pakkuda, siiski kriipsutasid Soome tuletõrje tegelased oma kõnedes alla, et nemad tunnevad suurt huvi Liidu tegevuse vastu ja ülesnäidatud lugupidamise avalduste eest palusid edasi anda oma soojemaid tervitusi ning tänu.

Sadamas olid huvireisijaid saatmas peale Helsingi tuletõrjujate veel palju rahvast. Veel viimased kõvad ja vennalikud käepigistused ja nägemiseni hüüded. Enne laevale minekut hüüdsid Eesti tuletõrjujad tänuks vennaliku ja sõbraliku vastuvõtu eest, elagu Soomele ja tema tuletõrjele. Samuti hüüdsid soomlased Eesti tuletõrjele. Laeval kogusid kõik õppereisust osavõtjad ühtekokku ja kui laev, mis tuletõrje austamiseks lipuehtesse pandud, rannast liikuma hakkas, laulsid eestlased Porilaste marssi. Mõne aja pärast kadusid silmapiirilt saatjate lehvitavad rätikud ja huvireisijad vahetasid mõtteid kõigi huvitava ja uue üle, mis nähtud.

Kiirelt ja tähelepanematult jõudsid huvireisijad kella 1/25 ajal Tallinna, kus osavõtjad tänasid Liidu esitajaid, et Liit võimaldas sarnasest huvitavast ja mõnusast reisust osavõtmise.

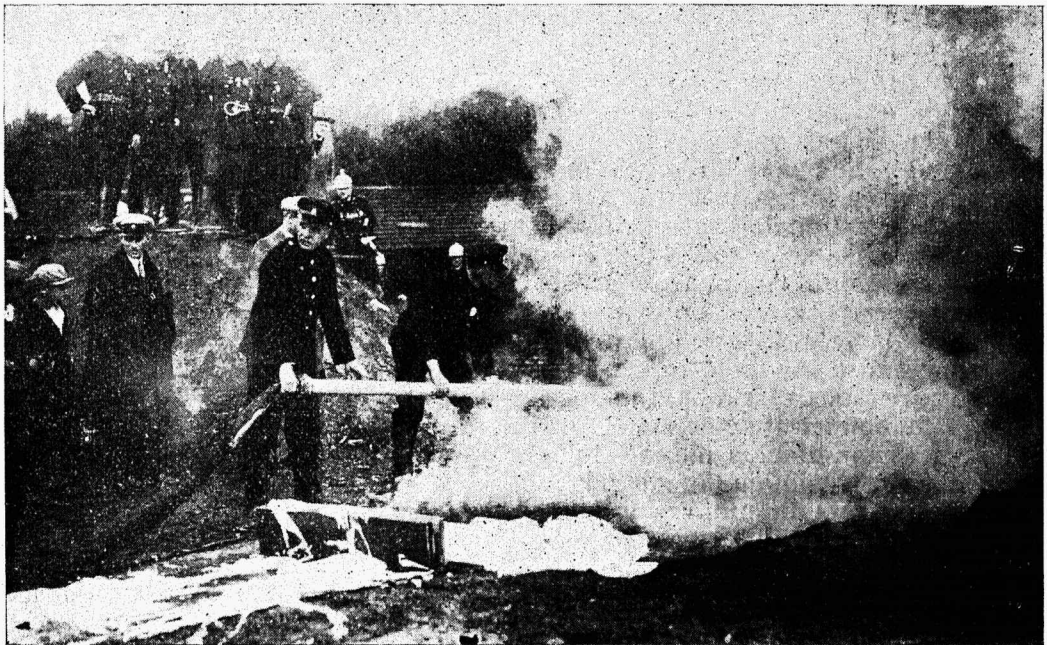
Loen oma kohuseks isiklikult ja kõigi huvireisijate nimel avaldada kõige südamlikumat tänu kõigile Soome tuletõrje esindajatele, eesotsas tuletõrje ülemale Vaseniusele, peamees Koskile, hra Nurminenile ja hra Häninenile.

A. Treiberg.

Näituse ülevaade.

Eesti Üleriiklise Tuletõrje Liidu 10. a. juubeli puhul 7.—9. sept. s. a. Tallinnas korraldatud tuletõrje näituse ain-samaks eesmärgiks oli juubeli puhul Tallinnasse rohkearvuliselt kokkutul-nud Eesti tuletõrje tegelasi tutvustada tehniliselt uuemate ja paremate tule-tõrje riistade ja abinõudega. Korral-dava komitee poolt said kõik võimali-kud abinõud tarvitusele võetud, et see

kiitmine ehk laitmine, võime ainult tõen-dada, et väljapanekud näitusel olid kõik tehniliselt mitmekesised ja huvitavad, mis lubasid igale tuletõrjajale, kes näi-tust külastas, ettekujutada seda suuna, missuguses viimasel ajal edeneb üldine tuletõrje tehnika. Iseäranis sellel alal torkas silma tulekustutusriistade nõnda-nimetatud mehaaniseerimine, mis pärast näitusel auto- ja mootorpritside osakond

Põleva nahvta kustutamine vahu generaatoriga.

näitus saaks täielikum ja heaks õpe-tunniks Eesti tuletõrjele, mis ka osalt õnnestus. Meie riik on alles noor, väike, ja majanduslisest küljest ei seisa ka kuigi tugeval alusel, mis oleks võinud enese peale tõmmata väljamaa äriilma huvisid, kuid sellegi peale vaatamata, näi-tuse komitee poolt välja saadetud näituse üleskutsete peale saatsid väljamaa tule-tõrje abinõusid valmistavad tehased rohkel arvul oma toodanguid näitusele, mis aitas kaasa meie näituse korda-minekuks. Loomulik on, et ka kõik meie kodumaa tööstused tuletõrje alal, ei jäänud ükskõikseks meie näitusele, vaid andsid omalt poolt kõike seda, mis vähegi võisid. Meie ülesandeks selles ülevaates ei ole mitte ühe ehk teise üksiku väljapaneku arvustamine,

oli väga rikkalik. Huvitav on ära mär-kida, et väljamaa tehastest ükski ei olnud saatnud ainustki käsipritsi, mis-sugune kustutusriist meie maaoludes on senini siiski veel hädatarvilik.

Näituse väljapanekutest äratas huvi üks uuemaaja ehitusega autoprits „Fla-deri“ vabrikust, Saksamaalt. See auto-prits erineb vanematest tüüpidest seega, et temal automootori ette on ehitatud turbiin-pump. Niisuguseid autopritse on viimasel ajal väljamaal rohkesti ehitama hakatud ja seda ehitusviisi loetakse seal otstarbekohaseks. Peale täiesti valmis „Fladeri“ autopritsi olid veel välja pandud E. T. K. poolt „Inter-natsionaal“ autosshassi peale montee-ritud tuletõrjeprits turbiinpumbaga ja „Volta“ vabrikust Tall. I. Alevi

Vab. tulet. ühingu tellimisel „Chevrolet“ autoshassi peale ehitatud turbiinpump; viimane on „Volta“ vabriku enese töö.

Mootorprits oli näitusel välja pandud 12. väljamaa- ja 1 kodumaa (Pärnust) tehaste poolt. Kokkuvõttes mootorpritsid erinesid üksteisest seega, et ühed (suuremad) olid jäädavalt kahe rattalitele kaarikutele monteeritud, kuna teised (vähemad) olid kantavad ja tarvilisel korral kahe rattalitele kaarikutete, ehk autodele peale pandavalt veetavad. Peale selle need viimased vähemad mootorpritsid erinesid omavahel veel mootoritega, kusjuures ühedel neist olid 4-taktilised — ja teistel 2-taktilised mootorid. Mootorpritsid olid pumbavõimega 300—1000 ltr. minutis, arvestades pumba ehituse ja mootori võimega. Huvitav oli üks kodumaal (Pärnus) konstrueeritud mootorprits, kus oli ära kasutatud harilik „Ford“i auto mootor, kuna kahe rattaline käru vastava raamiga ja sinna peale kinniselt monteritud turbiinpump olid kodumaa töö.

Käsipritsidega esinesid näitusel ainult kodumaa töösturid: „K. Jürgens & Ko.“, Tallinnast, 2-he, „M. Möllmann“, Tallinnast, 3-me ja a/s. „Tegur“, Tartust, 2-he mitmesuguses suuruses pritsiga. Ei või märkimata jätta, et kõik kodumaal tehtud käsipritsid on väga hästi konstrueeritud ja puhtalt välja töötatud. Niisama oli ka nii kodumaa kui ka väljamaa äride poolt rohkel arvul välja pandud hüdropulte, joatorusid, voolikute ühendajaid, jaotajaid ja teisi vähemaid tuletõrje esemeid.

Kõigi auto-, mootor- ja käsipritside võimete katseteks oli näituse platsile ehitatud suurem basseini mahutusega 40 kantmeetrit vett ja kuhu oli alaline juurevool. Selle basseini ääres said kogu näituse ajal auto-, mootor- ja käsipritsid töötamisel demonstreeritud, kus nende mootorite ja pumpade katsed andsid häid tagajärgi.

Üheks huvitavaks väljapanekuks näitusel oli a/s. „Minimax“i poolt ehitatud ja müügile lastud viimase aja leidus — vahugeneraator, mis suudab ühe minuti jooksul anda kuni 3000 ltr. vahtu. Selle kustutaja ülesandeks on bensini-, nafta- ja teiste õlikogude põlemise kustutamine. Näituse ajal tehtud katsed selle kustutajaga, kustutada kahevaadilist naftakogu 2×4 meetrilisel pindalal (maa sees auk) andis häid tagajärgi.

Teistest keemilistest käsikustutajatest olid näitusel esitatud „Minimax“, „Pluto“, „Presto“, „Rapid“ ja „Titan“, kelledest „Minimax“ sai demonstreeritud tegevuses hääde tagajärgedega põlevate puude ja tõrva kustutamisel.

Päästeabinõudest olid Tall. linna tuletõrje komando poolt väljapandud „Magirus“e vabrikus ehitatud autoreedel üldkõrguses 28 meetrit. Tähendatud redel on välja lastud vabrikust 1927 aastal ja on viimane „tehnika sõna“ autoredelite ehituse alal. Redeli tegevust sai kogu näituse ajal demonstreeritud. Peale eelnimetatud autoredeli olid näitusele väljapandud veel 1 „Magirus“e ja 1 „Meyer-Hagen“i vabriku käsitsi väljalükatavad, umbes 15 mtr. kõrged, mehaanilised redelid, kahe rattalistel alustel. Mõlemad viimased redelid demonstreerimisel töötasid korralikult ja nende tarvitamine vähemates linnades tuletõrjede jaoks oleks väga otstarbekohane. Peale mehaanilise redeli olid „Meyer-Hagen“i vabriku poolt väljapandud 1 kahemeetriline väljatõmbe-, 1 najatus-, 1 kokkupandav- ja 1 haakredel, mis olid ehitatud vastavalt tuletõrje nõuetele. Teistest päästeabinõudest võis näitusel näha hästituntud hapnikuga töötavat „Dräger“i suitsumaski, uuemaajalist „Hanseatische Apparatenbau-Ges.“i poolt väljalastud hapnikuga töötavat suitsumaski, sama vabriku ja tuntud „Königi“ suitsumaski, kus värske õhk saab lõõtsaga vooliku kaudu maskesse pumbatud ja terve rida lihtsaimaid suitsu- ja gaasimaskesid suitsu ja gaasi filtritega. Kõik need aparaadid on väga tähtsad tuletõrjele kui päästeabinõud, nii ka tulepesa ülesotsimiseks ja töötamiseks paksu suitsu sees. Ühtlasi võis ka rohkel arvul väljapanekute seas leida igasuguseid päästeplokke, päästevöösid, nõõre, karabiinerisi, elektrijuhedega ümberkäimiseks tööriistu ja teisi esemeid, mis polnud tähtsusetu tuletõrjele.

Üheks nõrgemaks küljeks meie tulekaitses on alati olnud tulekahjust teatamise võimaluse sisseseaded pritsimajja ja tulekahju korral häirega ühingu liigete kogumise signaalaparaadid. Selles osas oli näitus oma väljapanekutega hästi varustatud. Üheks tähtsamaks väljapanekuks oli, Rootsist, „Eriksoni“ firmalt saadetud tulekahjust teatamise signaalsüsteemi seadlus, mis sai kogu näituse ajal heade tagajärgedega

demonstreeritud. Niisugust sisseseadet on võimalik mitmesuguses ulatuses ehitada, mis rahuldaks nii suuri kui ka vähemaid linnasid ja alevaid. Ühtlasi selle signalisatsiooni juures tulekahjust teatamise korral pritsimajja on võimalus ühelajal hädasignaalliga ka vabatahtlike tuletõrjujaid alarmeerida nende kortereis. Signalisatsiooni sisseseade on hea, kuid kahjuks, läheb see liiga kalliks maksma, mis teeb selle kättesaamatuks meie linnade ja alevite praeguse majanduslise seisukorra juures. Peale signalisatsiooni sama firma poolt said veel demonstreeritud automaatselt tulekahjust teatajad, missugused juba väga madala soojuse tõusu juures tulekahju ajal ühes ruumis (umbes 70 C. kraadist alates) hakkavad automaatselt töötama. Niisugused automaatselt teatajad on väga tähtsad üles panna vabrikutesse ja teistesse tööstusruumidesse, kus peale tööpäeva lõppu inimesi ei viibi ja tulehädadohu võimalus on olemas.

Teiseks tähtsamaks väljapanekuks tuletõrje alarmeerimise alal oli „Pintschi“ poolt, Saksamaalt, elektriga töötav membraan häireaparaat, mis kogu näituse ajal sai demonstreeritud ja oma võimsa kisaga tõmbas enese peale kõikide tähelepanu. Niisugune häireaparaat on väga tarvilik nii maal, kui ka linnades ja alevites tulekahjude korral vabatahtlike tuletõrjujate kogumiseks. Peale nende signaal- ja häireaparaatide olid väljapanud veel mitmed surutud õhuga töötavad „Tyfon“ — ja käsi — „Sireen“ häireaparaadid, mis leiaks tuletõrje juures otstarbekohast kasutamist.

Et tuletõrjele töötamise ajal tulekahjudel on ülitähtis nii sise- kui ka välisvalgustus, siis selles suhtes väljapanekute seas leidis häid abinõusid, nagu kuulsa „C. Zeis'i“ vabrikust tuletõrje tugevajuline helgiheitja välisvalgustuseks, „Fix-lux“, „Nife“ ja teised elektri

käsilaternad ja helgiheitjad sisevalgustuseks, mis vastavad tuletõrje nõuetele.

Muust tarvilisest tuletõrje varustusest tuleks veel ära märkida voolikud, missuguseid oli väljapanud nii kodumaa kui ka väljamaa vabrikutest. Kodumaa saadustega esinesid „Tallinna mehaaniline kudumise tööstus“ ja O.-Ü. „Eesti Kummitööstus“ kummist spiraal imevoolikutega, mõlema vabriku toodangut mitmesugustes mõõtudes. Väljamaa firmadest oli välja pandud „Gothania-Verke“ kanepist ja kanepist kummeeritud väljaviske- ja spiraal imevoolikuid mitmeis mõõtudes.

Veel üheks huvitavaks ja uudiseks oli näitusel välja pandud Tallinna firma „Samzeliuse“ poolt elektriga töötav vigastatud kanepist voolikute parandamise aparaat, mis sai heade tagajärgedega demonstreeritud.

Ei puudunud ka näitusel Tallinnast „R. Tavasti“ kunstipäraste märkide eritööstuse saadused, nagu igasugused tuletõrje hoolsus- ja teenistumärgid, nõöbid, vormitunnuse märgid ja teised asjad, mis oma puhta väljatöötamise pärast väärivad tähelepanu.

Statistilises osas esinesid Kohtu-Siseministeeriumi Politseipeavalitsus ja E. Tulet. Liit diagrammide ja tabelitega, Eesti tuletõrje arenemise kohta vanast ajast alates kuni käesolevani, tuleõnnetuste ja sellest saadud kahjude kohta, E. Üleriikl. Tuletõrje Liidu arenemise ja tegevuse üle, 10 esimese aasta kestel ja teiste väärtuslike andmete üle, mis andsid nende tabelite vaatlejale täieliku pildi nii ajaloolise kui ka praeguse aja Eesti tuletõrje üle.

Eesti Tuletõrje Liit on suutnud korraldatud näitusega rahuldada kõiki liidu liikmeid, pakkudes neile vaatlemiseks kõiki seda, mis vähegi oli võimalik kätte saada.

H. Maide.

Tuletõrje ühingud muretsege oma liikmete kutse teadmiste laiendamise eest.

Iga amet tarvitab õppimist. Et üht asja täpselt ja otstarbe kohaselt ära teha, selleks — peab teadma, kuidas seda teha, teiseks peab harjutama, et teatud tehingut kiiresti ja õieti teha. Ka tuletõrje, nii hästi tuletõrje ühingu organiseerimine, ühingu juhtimine, kui ka otsekohene tuletõrje — tulekustutamine, tarvitab õppimist, tarvitab teadmisi. Praktiliste teadmiste saavutamiseks korraldatakse kursusi, näitusi, korraldatakse manöövreid, harjutusi jne. Kuid veel tähtsamad, kui praktilised teadmised, on teoreetilised teadmised. Õieti on teoreetiline asja ehk tegevuse tundmine selle tegevuse aluspõhi.

Iga tuletõrjuja peab tuletõrje ja ühingu asja kõigepealt teoreetiliselt tundma õppima. Kõige lihtsam ja hõlpsam on seda teha raamatute ja ajakirjade läbi. Eesti tuletõrje kirjandus ei ole veel kuigi suur, kuid on siiski küllalt materjaale mida iga tuletõrjuja ja tuletõrje tegelane kasuga tarvitada võib. Siin tuleb nimetada kõige pealt „Tuletõrjuja käsiraamat.“ See raamat ei tohiks puududa ühelgi tuletõrjajal. Seal on kõik sees, mida tuletõrjajal hädasti vaja teada.

Samuti peaks iga tuletõrjuja tellima ja lugema „Tuletõrje Teated.“ Peale hariliku jooksva materjaali, mis

käsitavad tuletõrje Liidu ja üksikute ühingute tegevust, ilmub „Tuletõrje Teadetes“ ka kirjatükke, mis käsitavad tuletõrje praktilisi küsimusi ja on õpetlikud igale tuletõrjajale.

„Tuletõrje Teated“ toimetusel on tagavaraks piiratud arvul endiseid aastakäike. Seal on palju väärtuslikku materjaali. Iga tuletõrje ühing asutagu omale väike käsiraamatukogu, kuhu tellitagu tingimata ka endiseid aastakäike „Tuletõrje Teateid.“

Liidu Juubeli puhul ilmus Tuletõrje Liidu „Juubeli album“ Album on heaks tutvustajaks üksikute ühingute ja tegelaste vahel ja ei tohiks puududa tuletõrjete raamatukogus ega tuletõrjete juhtivate jõudude laual.

Muu töö kõrval, tuleks iga ühingu juure asutada osakond, kelle ülesandeks oleks kirjanduse levitamine ja tuletõrjajate teoreetiliste teadmiste laiendamine kirjanduse abil. Praegu tellivad mõned ühingud mitmekümne liikme kohta ainult mõned eksemplarid „Tuletõrje Teateid.“ Iga ühing seadigu oma ülesandeks, et igal liikmel käiks „Tuletõrje Teated,“ ja et iga mees tunneks „Tuletõrjuja käsiraamatu“ sisu. Siin on tarvis energiliselt tööle asuda ja olge kindlad, sellel töö on head tagajärjed.

Narva-Jaanlinna tulet. üh. uue maja sisseõnnistamine.

Narva-Jaanlinna vabatahtlikul tuletõrje ühingul, oli juba ammu vajadus oma maja järele.

Kolme aasta eest pandi majale nurkakivi ja alustati ehitamist. Ühingu liikmed ja Jaanlinna elanikud toetasid ehitamist annetustega kui ka kaastööga. Iseäranis agarad olid selles asjas Narva külje all asuva Popovka küla elanikud, kes sagedasti 80 hobuse ning mehega väljas olid vedamas liiva, kive ja palke uue maja ehitamiseks ja seda kõik tasuta.

Tänavu suve jooksul sai valmis ruumikas kivist maja. Majas leiavad ruumi tuletõrje abinõud, ühingu kantselei, ja peale selle on veel ruumikas saal, koosolekuteks ja koosviibimisteks.

Uue maja pidulik sisseõnnistamine

ja ühtlasi ka Narva-Jaanlinna vabatahtliku tuletõrje ühingu 56. aastapäeva pühitsemine oli pühapäeval 29. septembril.

Narva-Jaanlinna tuletõrje ühingu pidustustest võtsid osa Tuletõrje Liidu juhatuse liikmed: A. Punga, C. Stockmar, E. Berggrün ja A. Treiberg. Peale nende kõik Narva ja naabruses asuvad tuletõrje ühingud oma esitajate kaudu. Kohal olid ka Popovka küla mehed.

Peale vaimuliku talituse, õnnesoovide ja tervituste, korraldati veel uue mootorpritsi proov, mis hästi korda läks.

Pidustus lõppes ühise koosviibimisega, kus palju lauakõnesid peeti ja hilja öösel lahku mindi — kõige paremas meeolus.

Hoosusmärkide saajad.

Liidu juhatuses koosolekul 30. augustil s. a. otsustati järgmistele tuletõrjujatele hoosusmärgid anda:

Viljandi vab. tul. üh.: 1. järgu hoosusmärk: Märt Sanderkof, 3. järgu hoosusmärk: Peeter Räägel, Ado Tepper, Jaan Kivistik. Kuldmedal: Andres Kukk, Herman Küler, Ado Mälk. Hõbemedal: August Mielius, Johan Petter, Teodor Jürgenson, Isak Fayn, Voldemar Klettenberg, Eduard Pihlak,

Paldiski vab. tul. üh.: 2. järgu hoosusmärk: Johan Leibing.

Narva vab. tul. üh.: 2. järgu hoosusmärk: Karl Meesek. Hõbemedal: Karl Reismann, Jaan Saalep, Arnold Jürgens, Theodor Eichler, Johannes Treufeldt, Dimitri Mihailov, Robert Rebane, Selma Gerber.

Aravete vab. tul. üh.: 3. järgu hoosuemärgi: Herman Sakk. Kuldmedal: Eduard Tauvaldt, Jakob Valk, Johannes Trankmann. Hõbemedal: Martin Märska, Jakob Sarval.

Noorte meeste vab. tul. üh.: 1. järgu hoosusmärk: Magdeburgi branddirektorile P. Steinile, Saksamaal. Kuldmedal: V. Mathiesen, V. Element.

Juhatuses koosolekul 6. septembril s. a. otsustati välja anda hoosusmärgid:

Tarvastu-Mustla vab. tul. üh.: Hõbemedal: Jaan Karu, Jaak Allik, Mart Leppik, Ernst Matson, August Kivi.

Narva-Jaanlinna vab. tul. üh.: 1. järgu hoosusmärk: J. Kulmann, P. Tsiirkel, A. Vesselov, N. Rungenfeld. 2. järgu hoosusmärk: M. Skorodumov. 3. järgu risti: N. Semenov, A. Egorov. Kuldmedal: A. Hansing, M. Minis, J. Kadushin, J. Sirjaev. Hõbemedal: Z. Koslovski, A. Schapiro, J. Helder, J. Kask.

Petseri vab. tul. üh.: 2. järgu hoosusmärk: F. Sosnovski. Hõbemedali: J. Beljavski, V. Schujavin, A. Meomut- tel, A. Moskvín, J. Slesarev, J. Konovalov, M. Pleplin.

Juhatuses koosolekul 28. sept. otsustati väljaanda hoosusmärgid:

Nõmmise vtü. kuldmedal: Rudolf Malva.

Viru-Jakobi vtü. 3. järgu rist: Ludvig Senno, Jaan Metsik.

Torma vtü. 3. järgu rist: August Joost, Adolf Seemisker, *Gotlieb Raud, Johannes Kukk, Jakob Kikerist. Kuldmedal: Jakob Thal, Jakob Vinkmann, soomlane Mikko Hänninen.

Arusaare vtü. 3. järgu rist: Jaan Saar, Aleksander Tomson, kuldmedal: Paul Põrk, hõbemedal: Aleksei Põrk, Jaan Nurk, Anton Põrk.

Kanepi vtü. hõbemedal: Karl Õigus, Peeter Jürgenson.

Tallinna vabatahtlik tuletõrje ühing. Kõrgem hoosusmärk Tallinna vtü. auliikmele, peamehe abile Nikolai Koljõle.

Õiendus.

Läinud „Tuletõrje Teated“ numbris ilmus E. B. muljed Narva Peetri juubeli pidustustest. Nagu meile nüüd teatatakse on kirjelduses sisse juhtunud väikene eksitus. Pr. Villmann on küll üks agaramatest tegelastest Peetri tuletõrje naisjaoskonnas, kuid mitte juht. Tema abikaas pole ka tuletõrjuja nagu eksikombel öeldud kirjutuses.

Küsimiste ja kostmiste nurk.

Liidu peakoosolekul avaldati soovi, et „Tuletõrje Teated“ etes avatakse küsimiste ja kostmiste osakond. Toimetuse on seda juba ajakirja ilmumisest saadik heameelega teinud ja palub ühinguil kui ka üksikuid „Tuletõrje Teated“ lugijaid toimetusele küsimisi ettepanna, mille peale asjatundlik vastus kohe antud saab. Nõu küsijate nimed jäävad toimetuse saladuseks.

Tulekahi.

(Michail Sostshenko Nõukogude Vene jutt).

Õige lõbus lugu, sõbrad, juhtus meie päivil.

See lugu arenes järgmiselt.

Seisis N. jaama lähedal, kodanik Feodor Balujevi kauplus. Pisukene pudukauba poekene. Ühe sõnaga eraettevõtte. Eraettevõtja oli selles rahvarikkas paigas oma võrgud üles seadnud ja meelitas sinna ostjaid. Imes nende verd ja vaeva.

Ükskord laupäeval, nii kella seitsme ajal õhtul, süttis see eraettevõtte põlema.

Räägitakse, et mahavisatud paberossi otsast hakkas kaup põlema. Nii-sugune hooletus. Seda ta vist ootaski — see kahtlane isik.

Nii siis, pahvatas põlema — tulekahi. Tekkis alarm. Suits tõusis sambana. Kisa, kära . . .

Kiriku kelli ei helistatud, sest kirik oli mahalõhutud. Elektri signaale ka polnud. Lihtsalt üks uudishimulik — kodanik — jooksis tuletõrje komando juure.

Jooksis kohale. Karjub:

„Hei, kuradid, tulekahi, põleb. Sõitke kohe!“

Tema kisa pääle tuli tuletõrje ülem trepile. Näris õuna. Peale kotlettide võttis „päälesööki“.

„Mis sa kisendad?“ küsib.

„Nii, tulekahi, põleb . . .“

„Näeme isegi, egas meie pimedad pole.“

Näha oli tõesti võimalik. Tule leek tõusis kõrgele, taeva poole. Sädemed, muidugi lendavad igale poole laiali.

Suitsusammas tõuseb. Erakaupmehe kisagi on kuulda.

Tuletõrje ülem räägib muiates:

„Väga iseäralik, kodanik, on Teil nüüsi kisendada“.

„Aga miks?“

„Aga kuidas? Kes põleb? Era-kaupmees põleb. Noh, las ta põleb. Õhk läheb puhtamaks. Aga Sina, ära tule siia klassivaheid rikkuma. Maidu, tead, mis võib juhtuda . . .“

Uudishimulik kodanik, muidugi häbenes oma mahajäänud ideoloogia pärast ja katsus, et rutem minema sai.

Elanikkude hulgas iseäralist segadust ette ei tulnud. Rahva hulgas oskaksid sündinud asja kohta küllalt teadlikult seisukohta võtta. Seda enam, et kauplus seisis teistest majadest eemal. Pealegi ei olnud tuult, ilm oli selge.

Siiski, kaunis suur hulk rahvast kogus vaatama seda sündmust.

Erakaupmees ise istus kivi peal, vastu põlevat maja ega püüdnudki tulest oma varandust päästa: „Mul on kõik see pooleteise tuhande eest kinnitatud. Minu pärast ärgu kustutagu“.

Varsti jõudis tuli oma jõududega lõpuni põleda ja rahvas läks laiali, igauks oma koju.

Erakaupmees, härra Fedja Balujev, läks sugulaste poole öömajale.

Nüüd räägitakse, et tuleb varsti „näitlik kohus“ tuletõrjajate üle, nende, nii öelda, liig pahempoolsete vaadete pärast.

Tõepoolest raske on Venemaal mõista, mida Sinult nõutakse.

Tähelepanuks ühingute esitajatele.

Tuletõrje näituse ja Liidu aasta peakoosoleku puhul oli maksuta korter ainult neil tuletõrjajail, kes kasutasid ühiskortereid. Kõik kes korteri komisjoni kaudu said korterit võõrastemajades, pidid selle eest ise tasuma. Paljud ühingute esitajad on eksi kombel võõrastemajades oma üürid jätnud tasumata. Palutakse viibimata ära õiendada neid arveid. Arve suurust saab teada Liidu kantseleist.

Liidu juhatus.

Surma läbi lahkunud ühingu juhatuse
esimeest ja auliiget

Gustav Alamets'a

mälestab kurbuses

**Rakvere linna vabatahtlik
tuletõrje.**

Hinnakiri

Üleriiklise tuletõrjeliidu laos olevate tuletõrje-
abinõude kohta.

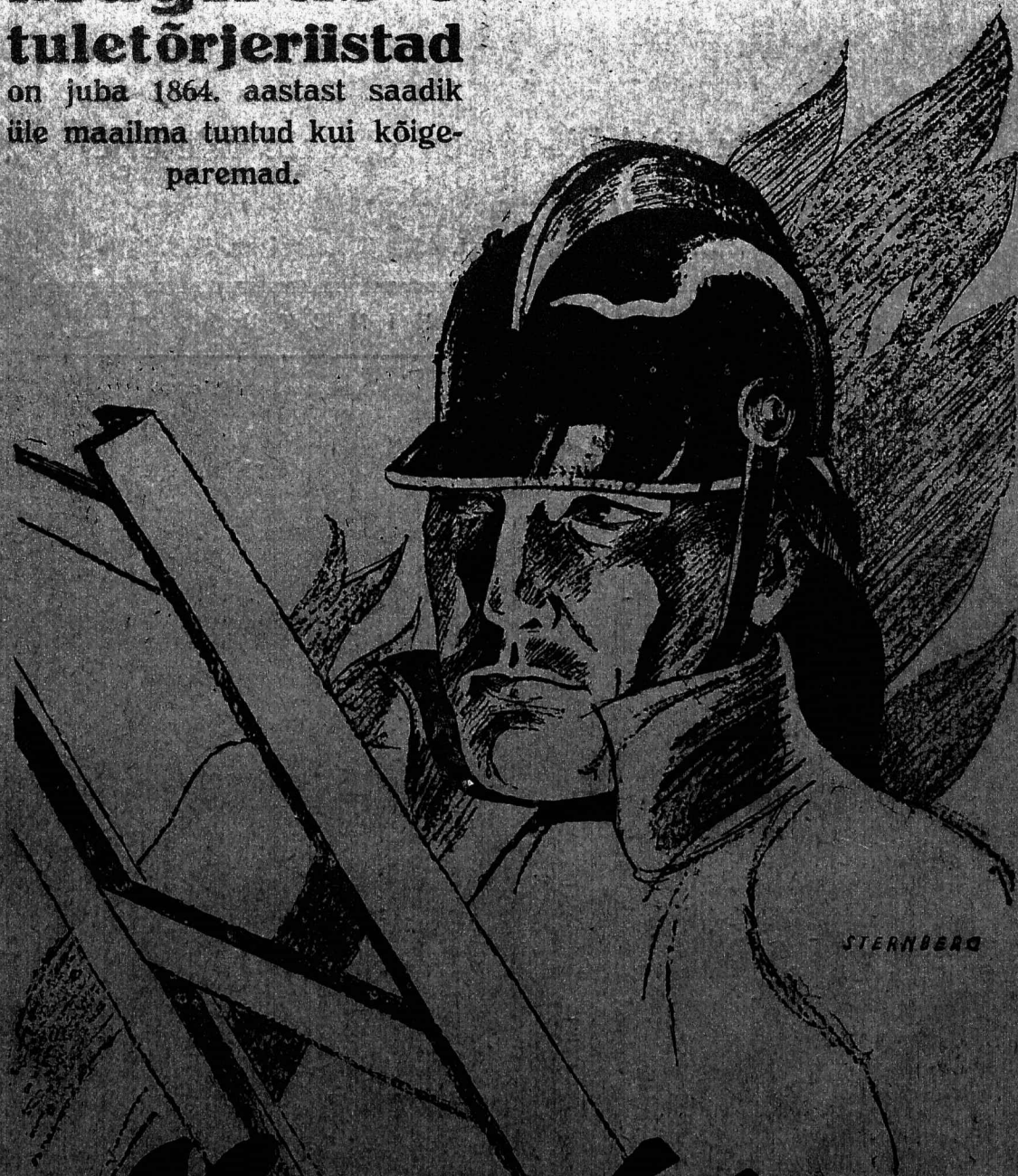
Lao asukoht: Tallinnas, Pikk t. 43. Telefoni nr. 5-79.

N I M E T U S	Hind kr.	N I M E T U S	Hind kr.
Adjutandi-paelad, suured . . . tk	11.—	Signaal-pasunad, suured 42" em. tk.	5.25
Faklid, petroleumi, vasest . . . "	5.50	" " 14 cm. "	1.50
Hüdropult vasest "	30. ja 40.—	" " 17 cm. "	1.80
plekist "	12.50	" " 180/mm. 2 hääli "	4.25
Isoleer-tangid "	2.50	Tulekahju teatamiskoha sildid "	1.50
Karabiiner suur "	4.25	Turva prits Nr. 4 (hüdropult) plek "	38.—
" keskmine "	2.50 ja 3.50	Tärnid, pagunid, suured, kullat "	—50
" väike "	—90	" väikesed, hõbet "	—35
Karguprits "	60.—	" jaoskonna I—V, R. W. "	—28
Kiivrid meeskonnale "	11.50-13.—	Auto-märgid "	—60
ronijatele "	13.—	Tõrvikud "	—85
" ülematele "	17.—	Vektorjuhe 2" vindiga ehk Storz "	20.—
" peamehele "	18.—	" 2 1/2 Storz "	20.—
Kiivri embleem "	2.—	Voolikud-spiraal 38 mm (1 1/2) meet. "	6.50
" roset "	50	" " 44 " (1 3/4) " "	7.50
Kirves, paraadi "	20.—25.—	" " 52 " (2) " "	8.—
" töömehe, varreta "	3.50	" " 57 " (2 1/4) " "	9.—
" " varrega ja vask- rõngaga "	8.—10.—	" " 63 " (2 1/2) " "	12.—
Kirve-tupp nahast "	2.25	" " 74 " (3) " "	15.—
vask "	4.—	" " 88 " (3 1/2) " "	12.—
Kukla-kaitsed "	2.50	väljaviske "	
Kummirõngad 2" "	—20	32 mm (1 1/4) "	1.35
" 2 1/2 " "	—25	38 " (1 1/2) "	1.60
" 3" "	—35	44 " (1 3/4) "	1.75
Käesidemed juhatusel liikmetele "	20.—22.—	" 52 " (2") kuni 12 atm. "	1.90
Lipuvarda kullatud otsad "	20.—25.—	" 52 " (2") " 25 atm. "	2.10
Mundri-nõõbid suured — kullatud "	—10	" 57 " (2 1/4) " 12 " "	2.40
" — kuldamata "	—8	" 63 " (2 1/2) " 12 " "	2.50
" väiksed — kullatud "	—8	" 70 " (2 3/4) kuni 25 atm. "	2.75
Rinnamärgid väiksed, kuld ja hõbe "	—75	" 74 " (3") " 12 " "	3.00
Lüüdi-märgid, hõbetatud, "		Vooliku parand. nõõbid, vasest tk. "	—30
juhatusel liikmetele "	1.50	" riie "	1.50
bronks, lihtliikmetele "	1.50	" lappim. klam. 38 mm (1 1/2") tk. "	—90
Teenistus-märgid, kõik aastad "	1.50	" " 44 " (1 3/4) " "	1.—
Hoolsusmärk, kõrgem "	50.—	" " 52 " (2) " "	1.10
I klassi rist "	8.—	" " 63 " (2 1/2) " "	1.25
II. hõbe "	6.50	Vööd meeskonnale tk.	4.25
III. " "	6.—	" voodriga tk.	6.—
Medal, kuld "	5.—	" voodri ja rõngaga tk.	10.—
hõbe "	4.50	Vöö-riie meeter	1.50
Mütsi-märgid, kullatud "	—40	Vöö-rõngad vask tk.	3.75
Nõõbid ronijatele "	5.50	Ambriid-puldernist "	3.25
Nõõredel 8 sulda "	55.—	Ühend. vindiga 32 mm (1 1/4) "	7.50
Pootsnaigid "	240.—	" 38 " (1 1/2) "	7.75
harulised "	6.—	" 44 " (1 3/4) "	8.—
		" 52 " (2) "	8.50
		" 52 " (2) Storz "	8.—
		" 63 " (2 1/2) "	15.—
		" 74 " (3) "	19.—

Ostu juures tuleb ettenäidata seltsi poolt väljaantud volitus, sest laost võõrastele ei müüda.

Magirus'e tuletõrjeriistad

on juba 1864. aastast saadik
üle maailma tuntud kui kõige-
paremad.

Magirus

Magirus A. S.

Teetõrjehiisralt Ustnata

Asjast huvitatuid palun brošuurisi ja hinnakirju nõuda.

Esindaja: **PAUL SCHIFFER**

Adress: Kopli teetala Kopli 5. Telegramm: Importschiffel Kopli